

Rok 1950

Konfirmace

Konfirmandi v roce 1950 v Zábřehu, dne 18.června na schodišti před modlitebnou.

konfirmandi v parku u modlitebny

Titěž

1.řada zleva dole: Anna Pechová, Strážná, Dagmar Váňová, Zb., Anna Mráčková, Tatenice, Emil Rychetský, kurátor, Ant.Balabán, kazatel sboru, Vladka Zbořilová, Zb., Marta Teslíková, Zb., Marie Chmelařová, Zvole

2.řada : Marta Jersáková, Zb., Anna Peškarová, Zb., Eva Cekulová, Strážná, Jarmila Chmelová, Zb., Olga Váňová, Zb., Mája Čermáková, Zb., Věra Macková, Lupěné, Květa Balabánová, Zb., Mil. Langrová, Svěbohov, Vlasta Galášová a Jarmila Galášová, sestry

3.řada : Mir. Nadrchal, Zb., Zdeněk Špaček, Zb., Vincenc Peškar, Zb., Bohuš Čermák, Zb., Josef Peškar, Svěbohov, Josef Daříček, Zb.

Návštěvy v rodinách

Už v r.1949 se jednalo na schůzích staršovstva, že je potřebné věnovat více péče pastorační službě. I navštěvovali jsme rodiny. Obyčejně br.vikář Balabán s kurátorem Rychetským a s těmi, kteří se připojili, konali rodinnou pobožnost v některé rodině, která buď pozvala, neb jim byla návštěva ohlášena. V některých rodinách si pozvali i sousedy nebo příbuzné. Písmo vykládal buď kazatel, neb kurátor a na konci se rozvinul rozhovor a zakončilo se modlitebnou chvílí. Pán Bůh těmto schůzkám žehnal. Všelijaká nedůvěřivost byla zlomena a rodina byla povzbuzena k pilnější návštěvě služeb Božích.

Tak v r.1949 bylo navštíveno 47 rodin a v r. 1950 asi 50 rodin.

Tatenice

Naše sborová práce byla rozšířena ještě o Tatenici. Do Matenice a blízkého Šumvaldu se přistěhovalo 10 rodin ze Slovenska z kraje Púchovského a chtěli se shromažďovat. Zařídili jsme tam službu Boží 2x za měsíc ve škole. Poněvadž nás ze školy vytlačovali, dostali jsme bývalý mlýnek k dispozici k zřízení na modlitebnu a byl pro domovníka. Jsme před úpravou tohoto domu.

Králíky, Písařov

□□□□□□□□ Usilovali jsme také o zřízení samostatného sboru Králíky, Červená Voda a Písařov. Za tím účelem byl povolán do Králík br.vikář Procházka, který sice z Králík dojíždí do Červené Vody i do Písařova, ale jednotný sbor se nevytvořil. Já dojíždím do Písařova 4x za rok na služby Boží. Čekáme, jak se věc vyvine v budoucnosti. Br. Procházka tam dobře nezapadl.

Evangelizační shromáždění

□□□□□□□□ V době postní jsme zařídili po 5 neděl evangelizační shromáždění na slova Kristova: *Já jsem ...* Posloužili nám: vikář Chrástek ze Šumperka, kazatel Erich z Olomouce (Jednota Českobratrská) , Dr. Bula z Valašského Meziříčí a farář Carda z Čermné. Bylo by dobře takováto shromáždění opakovat a také i před Vánocemi v době adventní.

Pan vikář Šedý dojíždí každý rok po prázdninách na severní Moravu a slouží Slovem Božím v Hrabové a v Zábřehu a v kazatelských stanicích.

V myšlenkách a na modlitbách se stále ...54... na naše bratry a sestry.

Velebeno budiž jméno Nejvyššího.

Bylo to v neděli dne 1. října 1950, kdy jsem směl snad naposledy kázat sestráům a bratřím sboru v Zábřehu ve věku 77 let. Kázal jsem toho dne také ještě v Sudkově, Svěbohově a Písařově. Shromáždění byla čteně navštívena a proto i služba té neděle byla radostná. Text Písem sv. pro Zábřeh byl: Luk. VII, 36-50. Úvaha měla nadpis: „O lásce a milosti“ a my rozjímali v oněch nebesky krásných dnech, kdy Pán Ježíš procházel městečky svaté země a rozséval všude lásku a světlo; jak přijal pozvání od farizea Šimona a posadil se v jeho domě za stůl. Šimon se považoval za spravedlivého a zdálo se mu, že Spasitele nepotřebuje, byl by také se svou rodinou vyšel na prázdno a přece chtěl Pán i jemu požehnat. Byla pak hříšnice v tom městě, která sice šlapala sedmé přikázání oběma nohama, ale v jejím srdci bylo ještě místo, kde se skrývala touha po čistém životě. Ta přišla do domu Šimonova za Ježíšem, jehož poznala podle čistého obličeje, jak se na ni podíval. Svatý a nesvatá stáli tu proti sobě, jak tomu bude jednou při posledním soudu a té nesvaté se podlomila kolena a protože se neodvažovala k Němu mluvit, tedy mu počala nohy umývat, drahou mastí mazat. A protože prosila a milovala, byly jí hříchy odpuštěny. Opustila dům Šimona a stala se jinou, prostá hříchu, s díkem v srdci; praví se, že se přidružila k těm svatým ženám, které Pánu posluhovaly. Tu je skryt jakoby celý obsah křesťanství. Jedná se o to, abychom v pokoře a s lítostí nad svými hříchy šli k Němu na modlitbách; pro lhostejné a samo spravedlivé i pyšné není pomoci.

Neodkládej, Pán tě volá, obrať se už dnes. Dnes mu srdce, duši svoji i své hříchy nes.

Jimramov 24. února 1951 Rudolf Šedý A m e n

Modlitebna v Tatenici

□□□□□□□□ Rok začíná úsilím vybudovat v Tatenici z mlýnice modlitebný sál. Poněvadž bylo mírné počasí, mohlo se od Vánoc až do jara pracovat uvnitř, hlavně zednické práce. Pracovali tam dobrovolně všichni členové i br.kurátor Rychetský se mnou vykonal mnoho práce. – V pondělí svatodušní byla modlitebna slavnostně otevřena za veliké účasti. Napřed bylo shromáždění na zámečku v tanečním sále, kde promluvil Dr. R. Říčan o Žerotínech a hlavně o Bibli. Synodní senior Dr. V. Hájek měl kázání a pak na místě posvěcující modlitbu.

Dostali jsme také dobré lidi za domovníky manžele Bartákovy. Bratr Balabán tam mnoho opravných prací vykonal, hlavně nátěr podlah. Lavice byly koupeny od Jednoty Českobratrské z Olomouce. 8 lavic za 10 000,- Kč. Služby Boží byly zařízeny místo 2x za měsíc každou neděli. Bratr Koubek se uvolil konat v naší nepřítomnosti služby Boží čtené.

Politické školení

V srpnu jsem byl zavolán do České Kamenice na politické školení, které trvalo 14 dní. Byli tam shromáždění duchovní v počtu 35 z různých evangelických církví a to českobratrské, baptistické, z Jednoty českobratrské, ochranovské, metodistické a polské luterské. To společenství bylo krásné a znamenalo to i určité sblížení kazatelů různých církví. Ráno i večer se konávala pobožnost, pokaždé někdo jiný a z jiné církve. Také jsme tam pořádali při místní kazatelské stanici evangelizační shromáždění, při kterém mluvilo 5 bratří, každý z jiné církve na téma: „*Kristus život náš*“. Z domácích byla slabá účast.

Jinak nám byly vykládány základy učení Marxismu a Leninismu a vývoj dělnického hnutí.

Účastníci politického

školení v České Kamenici v srpnu 1951

V tomto roce byla pokryta celá sborová budova novými taškami a elektrika zasazena do trubek. Tašky stály 30 000,- Kč (zaplaceno ze státního příspěvku). Pokrytí stálo 38 000,- , elektrika 10 000,- Kč.

Jinak bylo ještě pokračováno v osvědčených návštěvách po rodinách.

Biblické hodiny se konají pravidelně v neděli večer. Byla probírána epištola Římanům. Nejčastěji vykládám sám, někdy br.kurátor, nebo někdo z hostů. Účast 25-35 osob, z polovice mládež. I starší, kromě br.Rychetského, Pospíšila, Čermákové a Patkové nechodí nikdo.

V Sudkově konám biblické od podzimu do jara. Bývá tam 10-25 osob. Ti, kteří chodí, mívají radost. Bylo by třeba i ve Svěbohově zařídit biblické. Br.Rychetský konává biblické také ve Strážné mezi Slováky. U Bartáků v Tatenici bývá biblická občas, někdy si ji konají sami s br. Koubkem. Této práci je potřeba věnovat zvláštní péči.

Rok 1952

Tento rok je ve znamení přísnější kontroly všeho, co se děje ve sborech, ze strany státu. Podávají se rozpočty na vydání a příjem. Účetnictví je kontrolováno a řízeno ze strany státních církevních úřadů. Není také dovoleno komukoliv kázat. Br. Rychetský obdržel licenci ke kázání pro sbor zábřežský a pro Úsov (kazatelská stanice sboru hrabovského). I ti, kteří jen čtené bohoslužby konají, musí být ohlášení Krajskému církevnímu úřadu. Ohlásil jsem pro Sudkov br. Kristena, pro Svěbohov br. Boh. Pavlu, pro Písařov sestru Anežku Davidovou, pro Červenou Vodu br. Kubíčka a pro Tatenici br. Koubka.

Také staršovstvo bylo voleno a osoby vybrány se souhlasem církevního tajemníka na okrese.

Na sborové schůzi byli zvoleni pro 6-tileté období ti to : opět br. Rychetský (kurátor), opět Hudec Jan, opět Mil. Pospíšil, poprvé sestra Patková, opět L. Musil, poprvé Jan Horvát, poprvé Jan Krobot, opět sestra Čermáková, opět br. Tuček, poprvé br. Gregor. Do pastoračního odboru přibrána sestra Váňová. Ty 3 sestry skutečně konají návštěvy v rodinách. Sestra Váňová obešla se s. Koupovou všechny rodiny v Sudkově.

Také letošní konfirmandy si vzali starší na starost, každý jednoho. Vidíme, že je nutno na ty konf.dívky pamatovat dále a být jim strážnými.

Konfirmandi v Zábřehu v r. 1952 22.června

Vpředu zleva : Gustav Mračko z Matenice, Libuše Gruntová ze Zábřeha, Marie Matochová ze Strážné, br. Rychetský, kurátor, Ant. Balabán, vikář, Věra Hrubá ze Zábřeha

Vzadu zleva : Jiří Galaš, Vladko Zbořil, Milan Pospíšil, Vl. Chmela, Pavel Langer, Fr. Daříček, Ludvík Klímek, Miloš Matějka a Jaroslav Šrot, všichni ze Zábřeha.

Zleva: Růžena Novotná z Václavova, Vlasta Grulichová ze Svébohova, Libuše Pavlů ze Svébohova, Marie Kilarová z Jedlí, Emilie Kilarová, její sestra, Jan Langer ze Svébohova.

Shromáždění ve Svébohově v den konfirmace
v neděli odpoledne 29.června 1953 před kaplí.

Konfirmandi v Sudkově 29.června 1953

Jiří Jáně ze Sudkova, Pavel Sedlák ze Sudkova, syn ředitele, Marie Léharová z Brníčka, Léhar Jaroslav z Brníčka, její bratr, Vlad. Kristen, syn předsedy, Karel Zlanice v Sudkově, František Kristena

Ve svatodušní odpoledne se otvírala modlitebna v Úsově, zřízená ze synagogy.

Sedící : syn.senior Hájek, senior Šourek ze Šumperka, vik. Ant. Balabán, far. Bareš ze Šternberka, far. Ženatý z Hrabové

Mezi jinými promluvil také zástupce židovské obce, který jediný z Úsovských židů zůstal živ.

Zájezd

V neděli dopoledne 5. července byl zájezd sborů severomoravských do Sobotína. Byli tam kromě zábřežských, šumperští, hrabovští a šternberští. Promluvil **o Husovi** br.sen. Šourek a pak zástupci sborů. Bylo to požehnané nedělní odpoledne.

V Sobotíně v parku

Trnka o Budovcovi

□□□□□□□□□□ Jiné zajímavosti o našem sboru tohoto roku jsou tyto: Br. Trnka ze Šumperka zde přednesl pozoruhodnou přednášku o Budovcovi. „Snaha“ zde pořádala v únoru výroční schůzi. Kázal K. Kolman. Obecenství bylo krásné, již v sobotu večer v malém sále byli bratři ze Slovenska (B. Machajdík ze Staré Turé) a Čech a Moravy. Velice rád jsem zde viděl staříckého předsedu br. Ing. Chybu z Pardubic. Zdálo se nám, jakoby to byla poslední výroční schůze. Požehnaně mezi námi působil ...62... br. Jiří Hurka z Prahy.

Vyloučení Mileny Matějkové

□□□□□□□□□□ Do mnohého krásného zapadla také smutná zpráva. Milena Matějková, která měla dítě s ženatým mužem a vedla pak i dále pohoršlivý život, byla v neděli 6.7. 1952 prohlášena za vyloučena z církve.

Svatba Milana Balabána a Aleny Chytilové

□□□□□□□□□□ Pak zapadla radostná zpráva o svatbě mého syna Milana, který měl při bohoslužbách v neděli 17.srpna oddavky s Alenou Chytilovou z Prahy. Oba současně ukončili bohosl.studia a nastoupili místo v Šenově v prosinci. Ordinance Milanova současně s br. Tunem z Leštiny byla konána také zde až 11.ledna 1953.

Bylo mi velkým potěšením, že jsem mohl i s manželkou navštívit reemigranty z bývalého Polska v Chotěbuzi62? a okolí. Potom jsem kázal v novém kostele v Chotěbuzi62?, který byl na podzim minulého roku otevřen.

Rok 1953

V neděli 17.května 1953 sloužil v našem sboru synodní senior Dr. V. Hájek. Ráno v 8 hod. posloužil v Sudkově na text: *Jeremiáš 9, 23-24 Chlub se Hospodinu, který je spravedlivý a milosrdný.*

V 9.45 kázal v Zářezě na text z knihy *Jobovy 15,*

11 .

Nenechte

si zastěňovat nějakým hříchem potěšení Boha Silného.

Odpoledne jsem jej doprovodil do Svěbohova, kde kázal . Zatím zpěváci s jinými členy sboru jeli zvláštním autobusem přímo do Písařova, kde byly služby Boží v 15 hod na text z 1. epištoly Jana 4,

9-11

. Zpěváci zazpívali 2 písně, jednu venku na plošině před kostelem. Odtud jsme jeli do Červené Vody, kde p.senior kázal o úzké cestě dle Matouše 7,

13-14

. Do Červené Vody přijeli také z Králík a z Horní Černé (autobusem), takže byla kaplička zase jednou naplněna do posledního místa. Naši zpěváci tu zase zazpívali 2 sbory. Pak bylo připraveno v zadní místnosti pohoštění. V 18 hod jsme se rozloučili i s panem seniorem a odjížděli zpět do Zábřeha potěšení a posílení na další cestu životem za okolností nesnadných, kdy církev je v třibení Božím. Pan senior i s paní odjeli autem přímo ku Praze. Jejich šoférem je J. Zamrazil, který má za manželku Ladu roz. Davidovou z Písařova.

Konfirmace v Zábřehu

I v tomto roce se konala konfirmace v Zábřehu, ač jsme s ní nepočítali. Poněvadž nový školský zákon propouští žáky o rok dříve ze školy, museli jsme konfirmandy nahonem svolat ke cvičení a v neděli 5.července se konala konfirmační slavnost. Svolali jsme popsané konfirmandy (zábřežské) na večer k vzpomínce na M.J. Husa. Každý z nich se nějak v tom programu uplatnil, buď čtením, deklamací nebo hudbou.

Nahoře zleva : Emil Janků, Ivan Malinčík, František Heger, Boh. Nadrchal, Ivan Mračko, Ladislav Heger, Štefan Malinčík, Václav Boháček, Jaroslav Patka

Uprostřed : Jan Kebrle, Jindra Váňová, Zdenka Balcárková, Eva Kouřilová, Eva Hartová, Bohumila Suchardová

Dole : Ant. Balabán, vikář, br. Rychetský, kurátor.

Rok 1954

Čtení Písma heslo roku 1954

□□□□□□□□ Rok tento jsme započali v naší milé modlitebně kázáním na slova *Kol. 3, 16: Slovo Kristovo přebývej ve Vás bohatě...*

Je doba plná nejistoty, očekávání, jak se zamotaná politická situace vyjasní. Mnoho hlasů o míru a přitom veliké zbrojení na západě i na východě. Jediným světlým paprskem je Slovo Boží. To dává světlo i moudrost a zjevuje vůli Boží.

Neděle v sobotu, Alena Balabánová káže ve sboru

□□□□□□□□ Poněvadž Nový rok připadl na pátek, vláda naší republiky přeložila neděli na sobotu, aby byly dva pátky za sebou. My jsme konali služby Boží přece jen v neděli, protože jsme věřili, že se ...67.... Po Slově Božím sejdou. Museli jsme je však přeložit na večer, které vykonala sestra vikářka Alenka Balabánová, choť mého syna Michala na slova žalmu 105, 1-5

.

Farář Hlaváč přednáší o Bibli v rodinách

Hned nato první neděli vykonal služby Boží olomoucký br.farář Hlaváč a večer velmi zajímavě přednášel na téma: „*Bible v našich rodinách*“. Není pravé křesťanské rodiny, kde se členové nesetkávají denně kolem Bible. A byli skutečně mnozí povzbuzeni k horlivějšímu čítání v Písmě sv.

Texty kázání

V minulém roce jsem měl texty na jednotlivé biblické knihy postupně od 1. Mojžíš až do proroka Malachiáše a letos jsem začal evangeliem Matoušovým.

Coufalova jedenáctka

Krásným povzbuzením pro náš sbor byla zpívající mládež br. učitele Coufala ze Štěpánova. Přivedl sebou tzv. jedenáctku, to jsou většinou jeho děti a Elichovy z Olomouce a zpívaly odpoledne v neděli 21.února v našem sboru. Mezi zpěvy přednášeli na téma: „*Ztracený groš*“. To odpoledne přineslo krásné oživení a večer ještě br. Coufal přednášel o posledním potomku Komenského Gertrudě Figulusové, kterou znal z osobního styku a rozhovorů. Ta jedenáctka br. Coufala skoro každou neděli sloužila v některém sboru a měli z toho velikou radost.

Sborová beseda

Také sborová výroční schůze, konaná 7.března měla ráz evangelizační. Všecky složky

sborového života přinesly ukázky své práce. A to děti přednášely něco z toho, o čem se učily pod vedením manželky kazatelovy Aleny Balabánové a sbor viděl, co dává nedělní škola. Také mládež zazpívala písně, s kterými jezdí s br.kazatelem do kazatelských stanic a tam slouží. I pěvecký sbor zazpíval několik sborů. Bylo to krásné sborové odpoledne. Promluvili také zástupci z kazatelských stanic. Sestry ze Svěbohova dokonce také zazpívaly a povzbudivý projev jsme slyšeli od br. Koubka z Matenice a br. Horáka ze Studének za Sudkov. Právě sborové obecenství.

☐ *Setkání* ☐ *Sudkově 16.května*

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ Stále povzbuzuji, aby členové sboru navštěvovali i příslušné kazatelské stanice. Tak na neděli večer v 19 hod. bylo plánováno bratrské sedkání v sudkovském kostelíčku se Sudkovskými, Zábřežskými a Šumperskými. Tento sraz se uskutečnil a přinesl velkou radost. Br.senior Šourek na poslední kapitulu epištoly Římanům, jak apoštol Pavel pozdravuje různé osoby v církvi. A zpíval tam náš pěvecký sbor pod taktovkou br. Jana Hudce a šumperský pod vedením s.vikářky Valachové ze Šumperka. Měl by se takový sraz opakovat rok co rok. U mnohých zábřežských není pro to pochopení. Nejraději jsou doma ve svém sboru.

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Setkání ve ☐ Strážné

☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ Skoro každý rok činíme zájezd s dětmi a rodiči do Strážné, kde je 5 rodin Slováků. Tak i letos 30.května nás vyjelo asi 50 vlakem do Matenice a odtud nás větší část vezli Slováci na vozech a tam pod jabloněmi byl program s dětmi. Měly zpěvy a básně o přírodě. A mezitím také zpívali zpěváci. Jenomže stále strašil déšť a na cestě domů nás přece zachvátil. Ale radovali se Slováci a my s nimi. Podali nám na konec chléb a mléko a my jsme přivezli jejich dětem oplatkové pišingry. – Ta naše návštěva měla být také odpovědí na pilnou návštěvu dětí ze Strážné v Tatenici v nedělní škole. Bývá tam každou neděli. Jednu neděli jsou služby Boží. Zahájení je společné. Před kázáním děti odejdou do druhé místnosti a tu mají nedělní školu. Druhou neděli nejsou služby Boží, ale je jen nedělní škola. Pravidelně tam jezdívala každou neděli má dcera Květoslava s dětem se s láskou věnovala. Také s nimi tam

připravovala pěknou vánoční slavnost.

Konfirmace 27.června 1954

Letos se mi podařilo dostat dohromady konfirmandy zábřežské i sudkovské, takže zvláštní konfirmace pro Sudkov se asi provždy likviduje, lépe když se sejdou všichni konfirmandi v mateřském sboru. Protože nyní podle nového školského zákona děti ve 14. roce odcházejí ze školy, nebo jsou do vyšších škol, jsme nuceni už 13 leté brát ke konfirmaci, jinak zapadnou do státních internátů a my je ztratíme z rukou. Proto ta příprava má mnohé nedostatky. Letos jsem jich konfirmoval 11, (5 ze Sudkova) a jedna konfirmandka, Evička Novotná byla křtěna, protože jako dítě nebyla pokřtěna. Evička se radostně i s chvěním na ten okamžik chystala a chápala co křest pro ni znamená. Byla také vždy už i ve škole nejpilnější a nejchápavější žačkou. Kéž i Pán, který ji povolal, vede a dovede k cíli a všechny ostatní. O Ríšu Rollera mám obavy. Milý hoch, ale nemá oporu doma ...

Konfirmandi 27.6. 1954

Irena Maixnerová, Eva Novotná, Václav Jáně, Marie Hurychová, Otta Hartmanová, Jiřina Kočí, Dana Gruntová, Anna Mikulová, Jana Kaupová, Richard Roller, Bohumil Hampl, uprostřed : A.Balabán, E.Rychetský

Dana Gruntová při odpovědi

Návštěva p.v. Šedého 26.8. – 1.9. 1954

□□□□□□□□□□Dne 25.srpna L.P. 1954 jsem v tichosti domova v rodném Jimramově oslavil své

82. narozeniny s vděčností Pánu za vše, co mi po všechna léta dával. Hned nato dne 26.srpna 1954 jsem odjel na pozvání br.vikáře Balabána do Zábřeha, abych snad naposledy navštívil severní Moravu, místa mého téměř čtyřicetiletého působení. Několik dnů zde strávených bylo vyplněno návštěvami našich rodin, nemocných a ve shromážděních. V neděli dne 29.srpna jsme s br.vikářem Balabánem byli ráno v Sudkově a v Zábřehu a odpoledne ve Svěbohově a Písařově. V Sudkově jsem kázal o Božím království na text:

Mat.

5, 1

7-21

,
v Zábřehu o smyslu lidského života na text:

Mat. 5,

48,

ve Svěbohově o vinném kmeni na slova

Jan 15,

1-7

a v Písařově o Spasiteli dle

1. Tim. 1,

15.□

Na všech místech byla veliká návštěva a dostalo se mi vřelého, bratrského přijetí. Viděl jsem, že dílo Páně ve sborech severomoravských pokračuje a že Pán žehná práci svých služebníků, což mne velmi potěšilo. Neděli 29.srpna jsme zakončili večerním shromážděním v Zábřeze, v němž sestra vikárka Balabánová vyložila výstižným proslovem poslední verše 1.epištoly sv.Jana. V Hrabové jsem kázal početnému shromáždění v pondělí večer dne 30. srpna o

vážnosti života a vstupu do nebeského království a ve středu večer dne 1.září jsem vypravoval mládeži v Zářezě něco ze zkušeností vlastního života. Ostatní čas byl vyplněn návštěvami u nemocných v Hrabové a v Šumperku. Zajímavý večer jsme prožili u přítele p.Josefa Kvapila v Šumperku, někdejšího majitele brusírny křišťálového skla v Postřelmově. Byl přítomen mladý p.Kvapil, pí Kvapilová a br. Kalousek ze Šumperka. Mluvili jsme o věcech duchovních i o problémech současného života. Zhodnotili jsme dobré stránky komunismu a osvětlili Slovem Božím. Paní Kvapilová vypravovala o podivuhodných zážitcích, v nichž se jí zdá, že její duch se odlučuje od těla; pozdě večer jsem odjel do Zábřehu, kde mne čekal na nádraží br.Daniel Balabán, kand.medicíny a dovedl do milého společenství rodiny br.vikáře Balabána.

Nemocní, které jsem navštívil, byli : Br. Žváček a přítel Chlebníček v Hrabové, sestra Křižanovská v Šumperku, sestry Kunertová, Pechová a Žváčková v Hrabové. Navštívil jsem také br. Kužela a rodinu Hýblovu v Úsově.

Ze všeho si odnáším na naši Vysočinu utěšené vzpomínky, že láska bratrská zůstává a vyprošuji u Pána požehnání všem, kteří zde na vinici Páně pracují.

Zábřeh 1.září 1954 Rudolf Šedý

Alena Balabánová, Anna Balabánová a její dcera Květa a její syn Daniel.

Uprostřed vikář Šedý a vikář Balabán.

Při návštěvě bratra vikáře Šedého

Setkání zábřežských farářů v Zábřehu 4.července 1954

Již loni se podařilo br. Rychetskému shromáždit v Zábřehu faráře pocházející ze Zábřeha do společenství o prázdninách. Byl přítomen br. Jaroslav Matějka, Čestmír Rychetský, Severin Tun a br. far. Merta. Byl také přítomen MUDr. Čermák s paní a br. Čestmír Hudec. To byla první společná schůzka 3.října a přitom se vzpomínalo br. far. Karla Matějky, který byl povolán na vojnu a rovněž Milan Balabán. Pro letošní rok učiněn plán, že budou všichni kázat na jeden text, aby mohli jeden druhého slyšet a večer poslouží všichni shromáždění.

Setkání se uskutečnilo 4.července obohacené o br. Karla Matějku, který se šťastně vrátil z vojny po více než 2leté službě. Milan zatím ještě je ve vojenské službě.

Všichni kázali na text: 1 Kor. 3, 9-16 a sice : br. Merta, nyní farář v Liberci (loni ve Valteřicích) kázal v Sudkově, br. Karel Matějka v Tatenici, far. ve ..72.. Strmilově, Čestmír Rychetský nyní far. v Cho...72 ..ově kázal v Zábřehu, Jaroslav Matějka v Písařově a Červené Vodě a br. Merta podruhé ve Svěbohově. Večer pak všichni pověděli o zkušenostech ve svých sborech. V pondělí pak se besedovalo na faře a společně se radili, jak pracovat ve sborech za ztížených poměrů. Beseda ukončena společným obecenstvím u stolu Páně. Posluhoval místní kazatel. Všichni, zvláště br. Rychetský, náš kurátor, měli z toho obecenství velkou radost. Ujednáno příští rok se znovu sejít a snad nás bude zase více.

Svatba Helenky Musilové a Jana Midriaka 6.listopadu 1954

O svatbě Helenky Musilové s jejím snoubencem Janem Nidriakem, slovenským vikářem a.v. ze Zvolena byla ve spojení se sborem a to proto, že Helenka od té doby, co vychodila nedělní školu, pilně ve sboru pracovala a sloužila a to jak v nedělní škole, tak ve sdružení mládeže i v pěveckém kroužku. Svým vlivem ještě sboru posloužila a dala mnohé obohacení, protože to byla milá duše, která hned své mládí ...73... svému Pánu a Spasiteli Ježíši. Na jednom sjezdu Snahy ve Zlíně se seznámila „s Jánom“ a on jí zůstal věrný. Po bohosloveckých studiích v Bratislavě byl povolán k vojenské službě a 2 roky si odsloužil. Hned po návratu z vojny dostal místo vikáře v Pliešovcach a chtěl začít hned s Helenkou. Helenka byla vlastně členka Jednoty Českobratrské, ale odchovaná naším sborem, přestoupila do církve evang. a.v., aby mohla nerušeně v té církvi se svým mužem pracovat. Oddavky byly večer. Sál byl plný lidí jako v neděli. Náš pěvecký sbor zazpíval několik sborů a slovenský farář Ondřej Kvas z Nových Sadů vykonal obřad svatební podle staré luterské agendy. My pak po jeho ukončení jsme učinili projevy podle svého srdce. Já jsem promluvil za sebe a ocenil její práci ve sboru, br. Rychetský za sbor a Zdenka Váňová za nedělní školu. Bylo to vše velmi srdečné, takže i slovenští účastníci byli velice pohnuti a dojati. Po Helence zůstala prázdná prostora, ale Pán nám dal nové pracovníky v nedělní škole a to v sestře Jos. Matějkové a jejím (Helenčiném) bratru Pavlovi. Díky za ně. S jejím chotěm jsem se velice sblížil, takže jsem mu nabídl tykání.

Hosté, kteří sboru sloužili

V roce 1954 v našem sboru kromě mně a br. Rychetského sloužila celá řada bratří a sester odjinud. Tak tu sloužila dvakrát s.vik. Alena Balabánová z Prahy Kobylis, dvakrát její muž a můj syn Milan, když byl na vojenské dovolené z Komárna a Bratislavy, sestra vikářka Valachová ze Šumperka (Slovenka), jednou výměnou za mne. Sloužila i v Sudkově a Tatenici, podruhé přednášela o Jiřím Třanovském, Karel Matějka po návratu z vojenské služby sloužil v Sudkově i v Zářeze, také Č. Rychetský, far. Adolf Ženatý z Hrabové, vikář Šedý z Jimramova. Jeden večer věnoval také mládeži a pověděl o zkušenostech celého svého života. Také i farář Ondřej Kvas ze Slovenska vykonal služby Boží v Zářeze a v biblické hodině br. vikář Nidriak a

konečně i br. vik. Chvála z Havlíčkova Brodu.

Rok 1955

Služby Boží a biblické hodiny

□□□□□□□□□□Každé neděle bylo znovu rozséváno símě Slova Božího jak v Zábřehu, tak v Sudkově, Svěbohově, Písařově, Červené Vodě a dvakrát měsíčně v Tatenici. Já sám pravidelně každou neděli konám slovo Boží na třech místech a velmi často večer v neděli ještě biblickou hodinu. Velmi ochotně mi vypomáhá v Zářeze br. Rychetský, v Sudkově konají čtené slovo Boží bratři Kristen a br.říd. Sedlák. Jednou za čtrnáct dní jsem konával letos biblické hodiny ve Strážné a rádi se tam scházeli a já jsem měl příležitost se lépe seznámit s bratry Slováky. To bývalo při cestě za dětmi do školy. Tam jsem již zůstal na večer a po biblické jsem chodíval do Matenice k Bartákovým na nocleh; zvláště když přišel br. Koubek. Šli jsme pak spolu. Ty cesty noční za rozhovoru o duchovních věcech bývaly krásné.

Oživení v Sudkově

□□□□□□□□□□Také v Sudkově nastalo zčásti probuzenecké hnutí. Jednou mi sdělil br. Horák, že by rád se mnou ve čtvrtek po náboženství hovořil o naléhavé otázce. Ve čtvrtek (asi v únoru) přišlo 10 bratří a sester a sdělili mi, že nechtějí jen nečinně naslouchat kázáním, ale že by mi rádi v evangelizační a pastorační práci pomohli. Tuto práci jsme začali modlitebním ztišením před tváří Páně. Od té doby skupinka Horák, Kulhaj, Filip, Kristen, někdy i Kalousek se vydali na cestu za rodinami a tam s nimi rozmlouvali o jejich duchovních potřebách, o jejich dětech a připravili půdu pro biblickou hodinu v té rodině. Ve čtvrtek po náboženství jsme pak konali biblické hodiny po rodinách. Někdy se nás sešlo až 25. To bylo možné jen u těch, kteří mají své domečky. U těch, co jsou v nájmu, to nebylo dobře možné. Po prázdninách bychom rádi zase pokračovali a tak rodinu po rodině dostávali pod vliv evangelia.

Spor o kostelnický byt v Sudkově

□□□□□□□□□□Současně s tímto duchovním hnutím započal nemilý spor mezi bratrem Kristenem a br. Sedlákem o byt v chaloupce vedle kostela v Sudkově. Oba se o ten uprázdněný byt ucházeli. Byl zvolen nový výbor kazatelské stanice a ten hlasováním rozhodl pro bratra Kristena. Kristen si domeček opravil, kuchyň rozšířil a již tam bydlí, ale zatrpkllost mezi těmito bratřími a jejich manželkami dosud ještě nevymizela. Na to stačí jenom milost Boží.

Evangelizační neděle 23.ledna

□□□□□□□□□□Nové oživení do zábřežského sboru přinesla evangelizační neděle konaná 23.ledna. Dopoledne kázal o Jákovovském boji br. Jara Adámek a po kázání promluvila jako matka a vychovatelka 10 dětí ve vlastní rodině sestra Coufalová a již dříve zmíněná Jedenáctka se ..77.. dopoledne sborovou písní. Odpoledne se milí zpěváci rozdělili na dvě skupiny a odjeli, jedni do Svěbohova, druhí do Tatenice s br. Adámkem a všude radostně sloužili slovem i zpěvem. Večer pak bylo nové shromáždění v Zářeze, kde br. Coufal rozebral některé duchovní písně a zvláště o jejich skladatelích a podnětech k písním. Byl to znovu krásný a požehnaný večer a nadšená mládež se radostně vracela domů.

Kurs učitelů nedělní školy

□□□□□□□□□□Hned nato 13.března u nás byl kurs pro učitele nedělní školy. Ráno vedla nedělní školu s. Eva Coufalová a br.uč. Coufal vykládal žalm 137. Kázání jsem měl sám na ??? 6 ...77.. Po kázání promluvil br. Coufal o výchově duchovní v rodině a odpoledne přednášel far. Řehák z Jeseníka o knihách Ester a Ezdráš. Největší část hostů byla ze Šumperka, pak z Hrabové, Sudkova i Písařova.

Konference starších 20.3.

□□□□□□□□□□Za týden nato zde byla okrsková konference starších. Kázal jsem na text Jan 6, 69 a po kázání promluvila sestra Klimentová ze Šumperka (učitelka náboženství) o modlitbě. Odpoledne vykládal br. Čihák : „Věřím v Jezu Krista“. Potom byly rozhovory, podáno občerstvení a rozjížděli se kolem 18 hod. domů.

Mládež ve Strážné

□□□□□□□□□□Také mládež se vyznačovala horlivější činností. Hned na velikonoční pondělí se vypravili do Strážné, abychom tam povzbudili děti i dospělé. U Vrškových se celé rodiny sešly, malí i velcí. Byl právě na dovolené Milan, vypravil se i s nimi a posloužil slovem Božím i povídkou pro děti i dospělé. Mládež pak hojně zpívala i společně zazpívali více písní, tak strávili krásné odpoledne a naši bratři Slováci byli povzbuzeni.

Mládež v Mohelnici

□□□□□□□□□□V neděli 4.dubna se zase mládež a několik starších vypravilo se mnou do Mohelnice, abychom tam vykonali evangelizační shromáždění na téma: „hledání Boha“.

Sestra Joška Matějková, která k nám přistoupila při své svatbě, vydala svědectví, jak se dostala na cestu za Kristem. A také br. Pospíšil promluvil a vydal osobní svědectví. Několik sborových písní doplnilo program.

Mládež v Hrabové

□□□□□□□□□□Jeden májový večer se vydala naše mládež do Hrabové za jejich mládeží. Mezi hrabovskými byl většinou dorost, asi 15 a našich také asi 15. Br. far. Ženatý vykládal žalm 92. Všichni jsme pak hovořili o tom, jak možno Pána Boha životem svým oslavit.

Farář Košťál z Prahy 8.5.

□□□□□□□□□□V neděli 8.května vykonal u nás služby Boží slovenský luterský farář Košťál, který rozptýlené Slováky po Praze shromažďuje v jeden slovenský luterský sbor. Poněvadž zde máme také Slováky v Tatenické kazatelské stanici a chtěl je navštívit a přitom posloužil v Sudkově i v Zábřehu. V Tatenici evangelium zpíval, aby se tak Slovákům přiblížil.

Zájezd s dětmi do Sobotína 5.6.

□□□□□□□□□□ Sliboval jsem dětem, že je letos zavezu do Sobotína, aby viděli, jak tam žijí stařečkové a babičky v domově odpočinku a přitom užijí přírody. Přestože bylo stále deštivé počasí, na tu neděli se udělalo krásně. Ráno jím ve čtvrt na 9 hod. jsme se zúčastnili na bohoslužbách. Kázal jsem tam na text: Jan 15, 16. Každý, i ten nemocný má důvod oslavovat Otce.

Po službách Božích nás br. ředitel Světlík doprovodil lesem okružní cestou a pak jsme zasedli k obědu. Dobrá polévka všem velice chutnala. Odpoledne pak byl vlastní program dětí. Měli připraveno 7 písní, biblické pásmo z látky, kterou se v nedělní škole učily a básně k oslavení Boha pro divy přírody. Bylo nás tam kolem 60. Zvláštní péči jsme věnovali sestře Aničce Pátkové, která je odkázána jen na lůžko, ale tentokrát se dostala na vozík a br. Krobot ji povozil všude, kam jsme chodili. Její štěstí bylo veliké, oči její se rozzářily pokojem. Na rozloučenou dostaly děti ještě vydatnou svačinu a šťastné se vracely domů. Tento výlet se opravdu vydařil.

Záběry ze Sobotína: □ Jiří Kupsa, VI. Olexa, Krobotová, její dcery Jana a Pavlínka, vikář Balabán s dcerou Květou

Ošetřovatelka Miluška Betincová

Setkání bratří farářů v Zábřehu 26. – 27. června

A ještě jednu kapitolku o těchto prázdninách rád zaznamenávám a sice o letošním společném setkání bratří farářů ze Zábřehu v neděli 26. a v pondělí 27. června. Objednal jsem 2 auta a ráno jsme jeli do Sudkova, kde kázal na text Ezech. 34, 16 br. K. Matějka (Jaroslav Matějka sám sloužil v Hrabové) a 4 kazatelé jej poslouchali. Na tentýž text kázal v Zářeze br. vik. Ján Midriak (dopoledne v Tatenici). Odpoledne jsme vyjeli na dvou autech do Svěbohova, kde kázal br. Jaroslav Matějka. To byly služby Boží jen na ½ hodiny. Pospíchali jsme, aby o ½ 3 hod. bylo zahájeno 2. shromáždění v Písařově, kde kázal můj syn Milan a ve 4 hod. jsme zahájili služby Boží v Červené Vodě, kde kázal Čestmír Rychetský.

O těchto kázáních byl v pondělí večer veden rozhovor. Všeobecně bylo uznáno kázání K. Matějky za nejlepší a nejbibličtější. Oceněno i br. Jar. Matějky, Milanovi vytknuty některé přestřelky, br. Rychetskému velmi pozvolný spád. Nejhuře dopadl br. Midriak, který se málo držel textu. Po každém kázání měl jeden z bratří přihovoř, což velmi dobře působilo.

Krásné bylo večerní shromáždění, kde všichni bratři promluvili o živé církvi v Jeruzalémě dle Skut. 2, 42-47. V pondělí se pak besedovalo na faře o obecnství svatých, o pastorační práci ve sboru a ukončeno společným obecnstvím u stolu Páně. Je touha sejít se znovu příští rok. Scházel nám letos br. Merta. Ač zde byl, onemocněl a nemohl přijít. O něho bylo obecnství ochuzeno.

Vik. Ludvík Klobása, Ján Midriak, Milan Balabán, Antonín Balabán, Emil Rychetský, vpředu Karel a Jaroslav Matějkové

Záběry v neděli 26.6.1955.

Rodina bratra Krobota

Na lavičce v parku u naší modlitebny

Helenka Musilová, Květa Balabánová, Zuzana Lucinová, Ludvík Klobása, Ján Midriak, Milan Balabán

Rozhovor na ulici po kostele

Mája Čermáková, J. Voves, Dr. M. Čermák, Karel Matějka

Letní seminář pro mládež ze seniorátu

Seniorát svolává mládež k biblickému vzdělání v zimě a v létě. Tohoto roku se uskutečnil letní seminář v Zábřehu. Hostili jsme zde kolem 70 lidí. Byli rozděleni po rodinách a od neděle 28.8. do středy konány pro mládež přednášky ve vztahu k 7.příkázání. Hlavním kazatelem byl farář Boh. Okřísal z Brna. Jeden den jsme také strávili v sudkovském kostele a byli i pohoštění obědem v závodní kuchyni.

Jubileum 25 let naší modlitebny

K této vzpomínkové slavnosti jako kazatel byl pozván br.vik. Černoorský z Kšel, který byl prvním zvoleným kazatelem zábřežského sboru. Kázal na text: Mat. 11, 28-30. Odpoledne pak bylo shromáždění z celého sboru, ze všech kazatelských stanic. Ozvaly se mnohé vzpomínky, jak byl tento sbor budován, jak došlo ke koupi tohoto domu (Havlíčková 25) a společnou prací a společnými oběťmi byl tento dům upraven pro vlastní potřebu a účel a vzpomenuto těch, kteří horlivě pomáhali a předešli na věčnost. Přikládám přepis od br.vik. Šedého, prvního stálého kazatele a evangelisty na severní Moravě, v němž shrnuje stručné dějiny zábřežského sboru. A předešlé zápisy v této knize svědčí o tom, jak se zde navazovalo na starou bratrskou historii a jak se v ní pokračovalo a jak žehnal Pán Církve.

Návštěva br.vikáře Šedého v Zábřehu a okolí od 18.9. – 25.9.

Rok co rok přijíždí br.vikář Šedý na severní Moravu z Jimramova, kde tráví svůj zasloužený odpočinek. Obvykle zde pobude od neděle přes druhou neděli. Jednu neděli v Hrabové a okolí, zbývající část v Zářezě a okolí. Tak ve svých 82 letech sloužil ráno v Sudkově a pak v Zábřehu, odpoledne pak v Písařově a ještě večer v Zářezě. Velice krásně sloužil ve středu v kruhu mládeže a vykládal celý svůj životopis naplněný bohatými zkušenostmi, zvláště to předivné Boží vedení.

Ve volném čase navštěvuje rodiny a povzbuzuje k živému obcenství s Bohem.

Pokaždé první jeho cesta vede k bratru Malému, který je s ním stejně stár a byl jeho první pomocí při začátku evangelizace Zábřeha. Tito přátelé se obejmou a vzpomínají a hledí ku předu.

Mnoho lidí na ulici před ním smeká a zdraví, ač on sám už mnohé nezná.